

ข่าวใหญ่

จนกระทั่งอยู่มาวันหนึ่ง มีข่าวใหญ่ซึ่งถือเป็นข่าวที่น่าตื่นเต้นระทึกใจแพร่สะพัดเข้าไปในโรงเรียนเตรียมทหาร จนทำให้เกิดความคึกคักโกลาหลไปทั่วทั้งโรงเรียน...

ข่าวที่สร้างความคึกคักโกลาหลแก่เหล่านักเรียนเตรียมทหารทุกคนในโรงเรียน ไม่เว้นแม้แต่ท่านมหาเสนาบดี ก็คือข่าวการเสด็จมาเยี่ยมชมการฝึกนายทหารรุ่นใหม่ของพระราชอาและพระราชโอรส (พระราชองค์ที่ออกบวช) พร้อมด้วยเหล่าเสนาอำมาตย์และนายทหารชั้นผู้ใหญ่ ข่าวนี้ นอกจากทำให้ท่านมหาเสนาบดีรู้สึกตื่นเต้นที่จะได้พบกับพระราชอาและพระราชโอรสตัวจริงเสียงจริงแล้ว ท่านยังรู้สึกเหมือนมีแรงกดดันแบบลึก ๆ ปะทุขึ้นในใจ

สาเหตุที่ทำให้ท่านมหาเสนาบดีรู้สึกเช่นนี้ ก็เพราะหนึ่งในข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ที่ตามเสด็จมาในครั้งนี้ ก็คือคุณพ่อของท่านนั่นเอง

ท่านจึงคิดว่า ในวันที่พระราชาและพระราชโอรสเสด็จมาเยี่ยมชมการฝึกของเหล่านักเรียนเตรียมทหาร ท่านจะต้องตั้งใจแสดงความสามารถให้ดียิ่งกว่าดีที่สุด เพื่อสร้างความภาคภูมิใจและไม่ทำให้วงศ์ตระกูลเสียชื่อเสียงเพราะตัวท่าน ด้วยเหตุนี้ ท่านมหาเสนาบดีจึงเร่งฝึกซ้อมอย่างหนัก

เมื่อวันที่ทุกคนรอคอยมาถึง ขบวนเสด็จอันยิ่งใหญ่ของพระราชาและพระราชโอรสที่ประกอบไปด้วยเหล่าเสนาอำมาตย์และข้าราชการทหารชั้นผู้ใหญ่ ซึ่งมีคุณพ่อของท่านมหาเสนาบดีรวมอยู่ด้วยนั้น ก็มาถึงโรงเรียนเตรียมทหารแห่งนั้น

ทันทีที่พระราชาและพระราชโอรสเสด็จประทับนั่งพระเก้าอี้ชั้นบนสุด เพื่อทอดพระเนตรการฝึกซ้อมของเหล่านักเรียนเตรียมทหาร การแสดงชุดที่หนึ่งของนักเรียนเตรียมทหารหลักสูตรปกติก็เริ่มต้นขึ้น ซึ่งการแสดงชุดนี้จะแสดงถึงความเป็นระเบียบพร้อมเพรียงที่ฝึกหัดมา เช่น การเดินสวนสนาม การแปรแถว การตั้งแถว รวมไปถึงยุทธวิธีในการรบ การจัดการระบอบทัพ และการต่อสู้ต่าง ๆ

จนกระทั่งมาถึงช่วงเวลาสำคัญ ซึ่งถือว่าเป็นช่วงพิเศษสุดของงานนี้เลยก็ว่าได้ นั่นก็คือ ช่วงแสดงฝีมือของนักเรียนเตรียมทหารหลักสูตรพิเศษ ซึ่งมีทั้งการแสดงความสามารถและการแสดงยุทธวิธีในการรบพุ่งรูปแบบพิเศษต่าง ๆ รวมถึงการแปรขบวนและการจัดทัพที่หาชมได้ยาก ซึ่งกลุ่มนักเรียนเตรียมทหารหลักสูตรพิเศษก็แสดงฝีมือได้ยอดเยี่ยมอย่างที่ติเตียนไม่ได้เลย

ในขณะที่นักเรียนเตรียมทหารหลักสูตรพิเศษกำลังแสดงความสามารถอยู่เฉพาะพระพักตร์ของพระราชาและพระราชโอรสอยู่นั้น ท่านมหาเสนาบดีก็แอบมองไปที่พระราชโอรส ซึ่งกำลังประทับนั่งอยู่บนพระที่นั่งชั้นบนสุด

๒๒

01 ธันวาคม 2554

ทันทีที่ท่านมหาเสนาบดีเห็นพระราชโอรส ก็เกิดความรู้สึกชื่นชมและเลื่อมใสในบุณยลักษณะของพระราชโอรส ขึ้นมาในบัดดล ที่เป็นเช่นนี้เพราะพระราชโอรสทรงเพียบพร้อมไปด้วยรูปสมบัติที่งดงาม คือ พระฉวีวรรณผุดผ่อง แลดูเปล่งปลั่งอยู่ตลอดเวลา อีกทั้งทุกอิริยาบถของพระองค์ดูสง่างามและเป็นที่ตั้งแห่งศรัทธาเป็นอย่างมาก

ด้วยความที่ท่านมหาเสนาบดีมีอุปนิสัยเป็นหนุ่มช่างสังเกตโดยปกติอยู่แล้ว ดังนั้นสำหรับพระราชโอรสที่ท่านสนใจ ท่านจึงไม่พลาดทุกรายละเอียดอย่างแน่นอน

เมื่อท่านมหาเสนาบดีสังเกตลึกไปถึงสีหน้าและแววตาของพระราชโอรส ก็พบว่ามิมีบางสิ่งบางอย่างที่รู้สึก สะดุดใจ นั่นก็คือ ไม่ว่าบรรยากาศโดยรวมในสนามฝึกจะสร้างความตื่นเต้นฮือฮาและเร้าใจแค่ไหนก็ตาม แต่สีหน้า และแววตาของพระราชโอรสกลับยังคงดูเรียบเฉย ไม่แสดงออกถึงอาการยินดียินร้ายใด ๆ ตรงกันข้ามกลับนิ่งสงบ รวากับรูปสลัก

เมื่อท่านมหาเสนาบดีเห็นเช่นนั้น ท่านก็ไม่มองผ่าน กลับยิ่งพยายามค้นและมองเข้าไปในความรู้สึก เพื่อให้ เห็นความหมายในแววตาของพระราชโอรสให้ได้ว่า ทำไมพระองค์ถึงนิ่งเฉยเช่นนั้น แต่ไม่ว่าท่านมหาเสนาบดีจะ พยายามค้นหาเท่าไร ก็หาคำตอบไม่ได้

จากเหตุการณ์นี้ กลายเป็นปมปริศนาที่ติดค้างอยู่ในใจของท่านมหาเสนาบดีว่า ทำไมความรู้สึกในดวงตา ของพระโอรสจึงดูเย็นชาเช่นนั้น ทรงมีเรื่องอะไรที่ไม่สบายพระทัยหรือ? แต่อย่างไรก็ตาม ณ ตอนนั้นท่านมหา เสนาบดีก็ทำได้เพียงตั้งคำถามอยู่ในใจเท่านั้น...

01 ธันวาคม 2554

หลังจากที่นักเรียนเตรียมทหารทุกคนแสดงยุทธวิธีการรบกันอย่างสุดฝีมือในทุกกระบวนท่าแล้ว ก็ปรากฏว่า การแสดงในครั้งนี้นี้พระราชาทรงพอพระราชหฤทัยเป็นอย่างยิ่ง ก่อนที่พระองค์จะเสด็จกลับ ก็ทรงพาพระราชโอรสเสด็จลงมาตรวจเยี่ยมแถวของนักเรียนเตรียมทหารด้วยพระองค์เอง และทรงกล่าวคำชื่นชมนักเรียนเตรียมทหารบางคน ซึ่งหนึ่งในนั้นมีท่านมหาเสนาบดีรวมอยู่ด้วย ทำให้ท่านมหาเสนาบดีมีความรู้สึกภาคภูมิใจและปลื้มปิติมาก ๆ ที่พระราชาทรงชม เพราะสิ่งเหล่านี้ถือเป็นเกียรติประวัติและเป็นที่ยึดเหนี่ยว ชูตาแก่คุณพ่อของท่าน ผู้เป็นข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ที่ตามเสด็จมาในครั้งนี้ด้วย

ภายหลังจากพระราชเสด็จกลับไปแล้ว นักเรียนเตรียมทหารชุดพิเศษทุกคนก็ฝึกฝนกันอย่างต่อเนื่อง และหนักหน่วงตามหลักสูตรพิเศษที่ทางกองทัพกำหนดไว้ ซึ่งในระหว่างการฝึกนั้น พระราชาและพระราชโอรสก็เสด็จมาทอดพระเนตรเป็นการเฉพาะหลายครั้ง จนทำให้ท่านมหาเสนาบดีมีโอกาสนทนาและเกิดความคุ้นเคยกับพระราชโอรสในระดับหนึ่ง

แต่ถึงกระนั้น ท่านมหาเสนาบดีก็ยังคงสังเกตเห็นว่า พระราชโอรสยังทรงมีความรู้สึกนิ่งเฉยต่อการฝึกของเหล่านักเรียนเตรียมทหารชุดพิเศษ ซึ่งท่านมหาเสนาบดีก็ยังมองไม่ออกว่า ทำไมพระราชโอรสจึงไม่ทรงยินดียินร้ายในสิ่งเหล่านี้เลย